

Lwengo Kids Foundation

Bakkerstraat 2
3882 AA Putten

tel. 06 1307 1167

mail: lwengokids@gmail.com

website: www.lwengokids.nl

rekening NL75 TRIO 0379 3857 67

t.n.v. Lwengo Kids Foundation, Putten

Reisverslag, mei 2022

Op 11 mei jl. mochten we weer op reis naar Lwengo. Via dit reisverslag hopen we u als lezer mee te nemen en onze ervaringen te delen. Voor de sponsors is er uiteraard ook een persoonlijke mail in aantocht met foto's van hun sponsor-kind(eren). Gelukkig is de PCR test niet meer nodig en kunnen we met een gerust hart op pad. Na een voorspoedige reis verblijven we één nacht in Via Via (Entebbe) om de dag erna de school en het huis van onze oudste sponsorjongere (Axum) te bezoeken in Kampala. Hij deelt een ruimte van 16 m2 met een studiegenoot en heeft het heel netjes voor elkaar. Helaas kost dit bezoek ons uren in de file staan, maar het was het wel waard!. Daardoor komen we pas om 20.00 uur in het pikdonker aan in Masaka. Florence en Violet, 2 nieuwe staffleden van Joseph, en Harriety wachten ons op en het is zoals vanouds een warm weerzien!

Op maandag gaan we voor het eerst naar Lwengo en ook daar een warm weerzien! De scholen zijn sinds januari gelukkig weer volledig open en 550 kinderen zingen ons toe: Welcome visitors!

De leerkrachten en kinderen hebben het best zwaar omdat de regering besloten heeft één schooljaar (van de 2 schooljaren die de scholen door Covid gesloten waren) over te slaan. Dat schooljaar moet dus ingehaald worden want de toelatingsexamens voor Secondary School vragen hetzelfde niveau. Met name voor leerlingen in P6 en P7 is het dus hard werken. Voor P7 is er daarom nu ook op zaterdag onderwijs en zijn deze kinderen opgenomen in boardingsection, zodat ze alle aandacht voor school kunnen hebben.

We treffen in Lwengo een enthousiast team van medewerkers. Anthony en zijn team zijn erg blij met onze komst en verzorgen met de kinderen een letterlijk en figuurlijk warm welkom met de gebruikelijke speeches en onze dankwoorden en groet van u aan hen. We zijn verdeeld over de hele periode dat we in Uganda zijn, in totaal 6 dagen in Lwengo. Op die dagen pikt Anthony ons rond 9.00 uur op in Masaka. Onderweg nog een klein boodschapje voor de lunch om na zo'n 40 minuten in Lwengo aan te komen. Eerst zien we een aantal kinderen uit verschillende groepen. We geven hen uw brief, meten hen op, hebben een kort praatje en geven het cadeautje namens Lwengo Kids Foundation, deze keer een oranje pen met het logo i.v.m. het 5-jarig lustrum. Dan nog even op de foto. Hiermee kunnen we u als sponsor weer up to date houden van het wel en wee van uw sponsorkind. Het is heel leuk dat met name de leerlingen in de hogere klassen ons al heel goed kennen, vrijer zijn en soms ook iets vertellen of vragen. Hen zien wij natuurlijk al 5 jaar. De kleintjes zijn vooral verlegen. We zijn blij verrast te zien hoe goed de kinderen eruit zien en hoe tevreden ze overkomen. Ook groeien ze goed. Met name de leerlingen in P7 zijn al echt jongvolwassenen. Vaak wordt gesuggereerd dat Afrikanen allemaal op elkaar lijken. Niets is minder waar, hoor. De verschillen in gezichtsuitdrukking, lichaamsbouw en lengte zijn enorm.

Op één van de laatste dagen ontmoeten we de oudste kinderen van de school: Primary 7.

Hen hebben we verteld dat ze volgend jaar allemaal door kunnen naar Sec. School, maar dit gaat allemaal niet vanzelf en dat mogen ze zich best realiseren. En dat doen ze ook.

Na onze toespraak kwam er een enthousiast applaus! Dank lieve sponsors, dat jullie dit mogelijk maken!

Naast de activiteit per klas bezoeken we de leerlingen die inmiddels op de Secondary School zitten. Ook zij krijgen uw brief en het cadeautje en hebben een klein gesprekje met ons. Opmeten doen we niet meer. De leerlingen zitten op verschillende scholen door het district en daarbuiten. De reden hiervoor is de eigen keuze of ervaringen met een bepaalde school door broers of zussen die hen voorgingen. Voor ons betekende dit bezoeken aan 4 Secondary Scholen, dus veel in de auto. Helaas konden we niet alle scholen bezoeken omdat deze te ver uit de buurt zijn. Ook in Uganda stijgen de benzineprijzen de pan uit en ook onze tijd moeten we goed gebruiken. Wellicht komen deze scholen de volgende keer aan de beurt.

Kinderen die nieuw in sponsoring gekomen zijn, bezoeken we altijd de eerste keer thuis. Dit keer betekende dit 14 huisbezoeken verspreid over het gebied. We halen het betreffende kind eerst af op school. Met Anthony, Francis en een aantal kinderen gaan we in een

overvolle auto op pad. Dit reizen is door de gesteldheid van de wegen erg vermoeiend en kost heel veel tijd. Maar het zien van de leefomstandigheden geeft ons steeds weer de overtuiging hoe goed het ook is dat we veel kinderen boarding kunnen bieden. Dit betekent dat zij permanent op school verblijven en slapen in onze prima dormitories (slaapzalen) . Alleen in de

vakanties gaan de meesten naar huis. Op de foto Tracy, die alleen nog een oude oma heeft

Onze oudste lichamelijk en geestelijk gehandicapte sponsorjongen (Henry) is geplaatst op een school voor gehandicapten in Masaka. Hij gaat leren voor leerbewerking. Een opleiding van 2 jaar. Na die periode krijgt hij een zogenaamde toolbox zodat ook hij zelf, met eventueel wat begeleiding, een inkomen kan verdienen. We hebben hem bezocht. Hij is heel blij met de mogelijkheid maar het is ook een grote overgang, want behalve in de vakanties verblijft hij op school, dus ver van zijn vertrouwde omgeving. Ook hem blijven we natuurlijk volgen!

Door een sponsor is het mogelijk dat er een 2e waterpomp gegraven wordt. Nu bij het Health Center. Het wordt een elektrische pomp. Dat graven is wel een dingetje; één man moet tot 40 meter diepte een put graven. De aarde wordt met emmers naar boven gehaald, die emmers gaan weer leeg naar beneden. Een beproefd systeem

maar naar onze begrippen doodeng, de graver zit immers op een gegeven moment op een diepte van 13 verdiepingen van een flatgebouw!

Ook hebben we het door ons geïnitieerde moestuinen project weer bekeken. In het begin van de regentijd kwam er geen regen. De start was dus traag. In april heeft Pieter dit gezien. Nu groeien de planten goed en wordt er zelfs al geoogst. Ook zijn er nieuwe plantjes (stekjes) geleverd die ook goed aanslaan. Ja, het is geen moestuin hoe wij die aan zouden leggen maar de mensen die getraind zijn geven aan er veel aan te hebben. En daar doen we het uiteindelijk voor.

Tijdens ons verblijf hier hebben we ook de 63ste verjaardag van Marga mogen vieren met onze Ugandese vrienden. Een avond met muziek, dans, een buffet bereid door de staff van de Backpackers en natuurlijk de nodige drankjes. Het was een topavond met diverse typisch Afrikaanse cadeautjes die meest een plaats in ons huis in Masaka gekregen hebben.

Op de eerste zondag van ons verblijf in Masaka is de bliksem erg dichtbij ingeslagen. Helaas heeft dit ervoor gezorgd dat we zeer veel problemen gehad hebben met de stroom (meer niet dan wel), dat alle lampen kapot waren en ook de batterijen van de zonnepanelen ontploft zijn. Het hebben van geen stroom en geen zonnepanelen is vooral heel vervelend omdat er dan niet op te

laden is en ook het brood in het vriesvak tot 3x toe ontdooid en weer ingevroren wordt. Resultaat; beschuit. Om maar niet te spreken van het ontbreken van een koud wijntje of biertje. Marga overwoog voor deze reis om de hele kinderadministratie op de laptop mee te nemen naar Lwengo, maar door dit incident hebben we toch maar besloten de papieren versie in ere te houden!

Op de foto, de stad Masaka zonder stroom, gezien vanaf een restaurant op een berg. We zien alleen heel vaag de hoofdweg die verlicht wordt door lantaarnpalen met zonnepanelen. Dan heeft u een idee hoe dat is!

Op de laatste dag hebben een stafvergadering bijgewoond en daar werden vooral al onze sponsors hartelijk bedankt voor hun bijdrage aan dit succesvolle project. Bij deze geven wij de dank aan u door!

Ook de kinderen lieten van zich horen. Eerst de nodige dans en daarna kwam iedere klas apart gedag zeggen met een liedje en

een dansje. Veel kinderen brachten een kleinigheidje mee: een avocado, banaanjes, eitjes in een zakje, suikerriet, poppen van gedroogde bananenbladeren, mandjes, briefjes, enfin een grote doos vol. Kleinigheidjes... maar voor ons van grote waarde!

Tot slot kwamen twee dametjes uit Primary 7 ons deze bloemen brengen. De dikke knop symboliseerde Lwengo Kids Foundation en de bloemen er omheen moeten alle kinderen voorstellen.

Ontroerend toch?

Met tranen in onze ogen namen we afscheid en hebben we met Anthony in een mooi restaurant, Banda Lodge, een heerlijke lunch genoten, maar toen moesten we ook afscheid van hem nemen en dat is best een beetje lastig.

Tenslotte hebben we nog de nodige tijd besteed aan de voorbereiding van de geplande reis met sponsors in oktober. Inmiddels hebben zich zo'n 10 personen aangemeld. Hebt u ook interesse, mail ons. Ook gaan er 2 vrijwilligers uit onze regio via Lwengo Kids Foundation 6 weken vrijwilligerswerk doen in Lwengo. Daar zijn we niet alleen voor Lwengo heel blij mee, maar ook trots op.

Op de laatste dag komt de regen met bakken uit de lucht. We pakken onze koffers in en geven alle poppen, avocado's, bananen, suikerriet, etc. aan Florence, Violet en Henriety. Zij zullen de burens er weer blij mee maken en KLM staat nou eenmaal maar 23 kg in die koffer toe! Gelukkig hebben we ons eigen kleine huisje, waar de mandjes, kledjes en schilderijtjes een plekje krijgen.

Het is altijd moeilijk om afscheid te nemen, maar het was weer heel goed hier te zijn. Fijn om onze ervaringen weer met u te mogen delen. Met u als trouwe achterban zetten we ons mooie werk met veel enthousiasme voort! Nu eerst op naar ons lustrumfeest; 8 oktober vanaf een uur of 4 staat toch ook in uw agenda? En dan de verdere voorbereiding van de reis met sponsors.

Maar nu eerst een paar weken vakantie, gewoon in Nederland met de caravan. Ook weer fijn.

Lieve groet, Pieter en Marga Streefkerk